

Есе по Литература - "На прощаване"

Публикувано от alexa971 на 26.05.2011

I. Увод

Стихотворението "На прощаване" от Христо Ботев е вълнуваща изповед на бореца за свобода пред неговия въображаемия диалог между майката и син. Основна смислова опозиция, която се очертава, за картата

II. Теза

Тържествената атмосфера, изобилието на цветя и цветове, естественият изблик на дълбоко спотаявани

III. Изложение

Условното начало е израз на плахо стаена надежда за победно завръщане. То отключва прекрасната картина. Сред четата от "лична юнаци" се откроява бунтовникът "с байряк във ръка". Знамето е свещен символ. Дълго очакван и жадуван, победният ден носи в себе си възхищението и опиянението от събдването на Израз на щастието на лирическият аз са реторичните обръщения и възкличания към майката и любимата. Лирическият аз желае да бъде посрещнат от майката с "венец и китка", за да го предпазват от зло и да го. В мисленето на лирическият аз свобода и смърт са равнопоставени. Смъртта е осъществяването на саможертва. Майката има право първа да посрещне сина си, а той мечтае освен с нея, да сподели радостта си с любимата. Тържествена, но и дълбоко съкровена е срещата на бунтовника с любимата жена. Дългът пред народа е. Мечтите са прекрасни, но и в тях лирическият аз не прекрачва прага на своя дом. Отрезвяването идва, любу

IV. Заключение

Картината на мечтаната свобода разкрива спотаената, неназована болка на бореца за свобода, изгубил